

سازمان بنادر و دریانوردی به عنوان تنها مرجع حاکمیتی کشور در امور بندری، دریایی و کشتی رانی بازرگانی به منظور ایفای نقش مرجعیت دانشی خود و در راستای تحقق راهبردهای کلان نقشه جامع علمی کشور مبنی بر "حمایت از توسعه شبکه‌های تحقیقاتی و تسهیل انتقال و انتشار دانش و سامان‌دهی علمی" از طریق "استانداردسازی و اصلاح فرایندهای تولید، ثبت، داوری و سنجش و ایجاد بانک‌های اطلاعاتی یکپارچه برای نشریات، اختراعات و اکتشافات پژوهشگران"، اقدام به ارایه این اثر در سایت SID می‌نماید.

بررسی تأثیر استفاده از میکروسلیس و حفاظت سطحی بر خوردگی آرماتور در شرایط شبیه سازی شده خلیج فارس

پرویز قدوسی

استادیار دانشکده عمران، دانشگاه علم و صنعت و مشاور بخش بتن مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن

امیرامازیار رئیس قاسمی

کارشناس بخش بتن مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن

طیبه پرهیزگار

عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن

۱- مقدمه

بطور کلی وظیفه حفاظت سطحی جلوگیری یا تأخیر در خوردگی آرماتور با ایجاد حفاظت در برابر نفوذ کلرید، دی اکسید کربن، اکسیژن و آب می باشد. یکی از معیارهای اصلی در انتخاب نوع حفاظت سطحی بحث اجازه تنفس به بتن می باشد. عبارت دیگر از آنجائیکه پیش نیاز اکثر مکانیزمهای مخرب وجود آب می باشد، یک محافظ باید قادر باشد تا از نفوذ آب به داخل بتن جلوگیری نماید و در حین حال اجازه خروج بخار آب از داخل بتن به خارج را نیز بدهد. هر چند هر حفاظت سطحی که اجازه خروج بخار آب را می دهد احتمالاً قادر به ایجاد مانع در مقابل گازها نیست. لذا با کاهش رطوبت در داخل بتن، انتشار گازهای اکسیژن و دی اکسید کربن افزایش یافته و احتمال کربناسیون افزوده می گردد. بنابراین توجه به این نکته با توجه به شرایط در معرض قرارگیری و کاربری سازه حائز اهمیت است.

حفاظتهای سطحی بر اساس نوع کاربرد و عملکرد آنها تقسیم بندیهای متفاوتی شده اند. بر اساس یادداشت فنی شماره ۱۲۰ آنجنمن اطلاعات و تحقیقات ساخت مواد حفاظت سطحی به ۴ گروه زیر تقسیم می شوند: نفوذ کننده ها، درزگیرها و پوششها، مسدود کننده های منافذ، روکشهای سطحی.

تنوع در مواد پوششی زیاد است، که برخی از انواع آن شامل: اپکسی ها، آکریلیکها، یوریتانها، پلی استر، مواد قبری و روغن بزرگ می باشد. تاکنون در مراکز مختلف تحقیقاتی برای ارزیابی انواع مواد حفاظتی و قابلیت نفوذپذیری آنها نسبت به آب و کلرید آزمایشها و تحقیقات زیادی انجام شده است. عمده ترین آزمایشهای انجام شده عبارتند از: نفوذپذیری آب، جذب آب، جذب سطحی، نفوذ کلرید و مقاومت فشاری.

نتایج آزمایش جذب آب و میزان نفوذ کلرید بر روی انواع مختلف مواد حفاظتی نشان می دهد، بطور کلی اگر ماده حفاظتی بتواند از نفوذ آب جلوگیری کند، نفوذ کلرید را نیز کنترل خواهد کرد، همچنین باید تأکید کرد که مواد حتی اگر از یک گروه باشند، امکان دارد که بازده متفاوت داشته باشند [۱]. بر اساس نتایج تحقیقات انجام شده [۱، ۲، ۳، ۴، ۵] مشخص گردیده که مواد حفاظتی "سیلن-سیلوکسان" بعنوان لایه اول و نفوذ کننده و "اکریلیک" بعنوان لایه دوم و ماده مسدود کننده، دارای جذب آب و نفوذ هوای کمی نسبت به دیگر انواع می باشند. همچنین بر اساس تحقیقات انجام شده توسط میرزا [۶] استفاده از انواع مختلف مواد حفاظتی (۲۸ نوع سیلن، ۱۳ نوع سیلوکسان، ۱۲ نوع محصول با پایه سیمانی، ۲ نوع اپکسی و ۴ نوع آکریلیک و ۱ نوع پایه سلیکاتی) از نظر درصد کاهش جذب و عبور بخار، مواد سیلن و بعد از آنها مواد سیلوکسان موفقیت آمیز بودند. عملکرد بقیه مواد مانند اپکسی، مواد پایه سیمانی و آکریلیک نامناسب بوده است. افزایش دما از ۲۰ C به ۲۳ C تا حدی عملکرد سیلن و سیلوکسان را بهبود داده اما دما عملکرد مواد پایه سیمانی را بدتر کرده که این امر به دلیل جمع شدگی و ایجاد ریز ترکیها در اندود می باشد.

۲- روش تحقیق

در این مقاله به بررسی تأثیر استفاده از انواع پوششهای سیلن-سیلوکسان، پلی اورتان، اپوکسی و اپوکسی قطران و بتنههای حاوی میکروسلیس و بدون میکروسلیس و همچنین با نسبت آب به سیمان متفاوت، بر خوردگی میلگرد در شرایط شبیه سازی شده خلیج فارس پرداخته شده است. بدین منظور نمونه های ساخته شده تحت آزمایشهای تعیین پتانسیل خوردگی، شدت خوردگی و میزان نفوذ کلرید قرار گرفتند.

۱-۲- مصالح مصرفی :

در ساخت نمونه ها از سیمان پرتلند کارخانه تهران و میکروسیلیس کارخانه ازنا استفاده شده است. همچنین مصالح سنگی ریزدانه مصرفی مطابق با مشخصات استاندارد BS و دارای دانه بندی منطقه ۱ این استاندارد بوده و مصالح سنگی درشت دانه نیز با حداکثر اندازه ۱۴ میلیمتر و مطابق مشخصات BS بوده است. مواد حفاظت سطحی از شرکتهای داخلی تأمین گردیده که نوع و علامت مهر آنها در جدول ۱ ارائه شده است.

جدول ۱- انواع مواد حفاظتی سطحی

نوع ماده حفاظتی	معرف
۱- آندود استر سیمان + سیلوکسان و آندود نهایی اکریلیک	SIL+ACR
۲- پلی یوریتان	PU
۳- اپکسی قطران (دو جزئی)	EPC
۴- اپکسی	EP

۲-۲- مشخصات طرح اختلاط :

در این تحقیق از سه نوع بتن با مشخصات جدول ۲ استفاده شده است.

جدول ۲- مشخصات کلی انواع بتن

معرف	سیمان (kg/m^3)	میکروسیلیس (kg/m^3)	نسبت آب به سیمان	نسبت سنگدانه به سیمان	نسبت ماسه به سنگدانه
A	۴۰۰	-	۰/۱۶	۴/۰۵	۰/۴۶
B	۴۰۰	-	۰/۱۴	۴/۵	۰/۴۶
M	۳۶۰	۴۰	۰/۱۴	۴/۵	۰/۴۶

اسلامب مخلوطهای A، B، M بین ۹۰ تا ۴۰ میلیمتر و مخلوط A ۱۲۰ میلیمتر بوده است. در مخلوطهای B، M برای دستیابی به روانی مناسب از فوق روان کننده (Melcret TB 101 F) استفاده گردید.

۳-۳- عمل آوری و شرایط در معرض قرار گیری :

نمونه ها پس از قالب برداری به مدت ۳ روز در آب و سپس ۱۱ روز در محیط شبیه سازی خلیج فارس (رطوبت ۵۰ درصد و دمای $38^{\circ}C$) عمل آوری گردیدند. مواد حفاظتی در سن ۱۴ روز روی نمونه ها اعمال و تا سن ۲۸ روزه در شرایط مذکور نگهداری شدند و سپس در معرض مخلوط NaCl ۵ درصد قرار داده شدند.

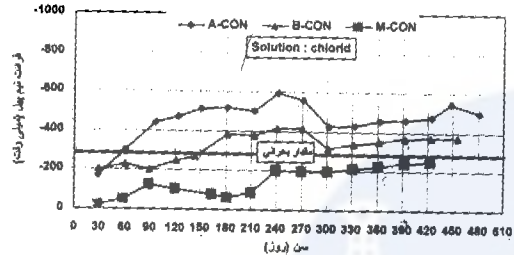
۴-۴- روش انجام آزمایشها :

جهت انجام آزمایش پتانسیل و شدت خوردگی از نمونه های منشوری بابعاد $15 \times 5 \times 5$ سانتیمتر که در آن میلگردی به قطر ۶ میلیمتر و به طول ۱۰ سانتیمتر تعبیه شده بود، استفاده گردید. این نمونه ها به صورت عمودی و تا $2/3$ ارتفاع داخل محلول قرار گرفته و در فواصل زمانی ۳۰ روز قرانت گردیدند. بمنظور تعیین میزان پتانسیل خوردگی از دستگاه نیم پیل با الکتروود کالومل و برای تعیین شدت خوردگی از دستگاه پتانسیوسانتات استفاده گردید.

همچنین به منظور تعیین میزان عمق نفوذ کلرید از بلوکهای بابعاد $12 \times 20 \times 20$ سانتیمتر استفاده گردید. جهت تهیه پروفیل کلر و ضریب نفوذ کلرید D_0 بعد از گذشت ۳۵ روز از زمان در معرض قرارگیری با استفاده از دستگاه دریل از چند نقطه از بلوکها در اعماق مختلف پودرگیری انجام ، و سپس با استفاده از روش تیتراسیون میزان کلرید در عمقهای مورد نظر محاسبه گردید.

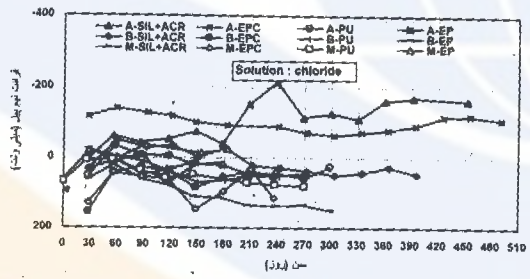
۳- خلاصه نتایج

نتایج آزمایش پتانسیل خوردگی نشان می دهد میگردهای مخلوط A-CON (شاهد A) حدوداً پس از گذشت ۲۰روز در معرض قرارگیری مخلوط B-CON (شاهد B) پس از ۱۱۰ روز فعال شده ولی مخلوط M-CON (شاهد M) پس از گذشت حدوداً ۱۵ ماه هنوز فعال نشده است(شکل ۱).

شکل ۱- نتایج پتانسیل خوردگی نمونه های شاهد

همچنین نتایج آزمایش پتانسیل خوردگی مخلوطهای A , B , M که با انواع حفاظتهای سطحی اندود شده بودند نشان می دهد میگردها در طول زمان آزمایش (حدوداً ۱۵ ماه) همچنان در محدوده غیر انفعالی قرار دارند (شکل ۲). ولی میزان تأثیر گذاری انواع مواد حفاظتی در مخلوطهای A , B , M کمی با یکدیگر متفاوت می باشند که بطور کلی میزان این تأثیر در مخلوطهای M-SIL+ACR , M-EPC و M-PU بیشتر بوده است (هر چند که هیچکدام فعال نشده اند). نتایج آزمایشهای تعیین شدت خوردگی و پروفیل کلر نیز نتایج آزمایش پتانسیل خوردگی را تأیید نموده و بیانگر تأثیر استفاده از نسبت آب به سیمان کم ($W/C = 0.4$) و انواع حفاظتهای سطحی می باشند.

شکل ۲- نتایج پتانسیل خوردگی انواع بتن و حفاظت سطحی

۴- قدردانی و تشکر

از سازمان مدیریت و برنامه ریزی بدلیل تأمین هزینه انجام این پروژه تشکر میگردد. همچنین از مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن به خاطر همکاری و پشتیبانی، در طول زمان انجام این پروژه کمال تشکر و قدردانی را دارد.

۵- مراجع اصلی:

[1] National Cooperative Highway Research Program (NCHRP), Report 244, "Concrete Sealers for the Protection of Bridge Structures", Transportation Research Board, DC, 1981.

[2] Robinson, H. L., "An Evaluation of Silane Treated Concrete", J.Oil Colour Chemists Assoc., 70 1987, PP. 163-172.

[3] Ghoddousi, P., Ramezaniapour, A., Taheri, Parhizkar, T., and Ganjian, E., "The use of Surface Treatment Compounds to Enhance Durability of Reinforced Concrete", International Congress. Concrete in the Service of Mankind, Scotland, 1996.

[4] Robinson, H. L., "Durability of Anti - Carbonation Coatings, J. Oil Colour Chemists Assoc., 70, 1987, PP. 193-198.

[5] Basheer, P. A. M., Montgomery, F. R., Long, A. E., and Batayhen, M., "Durability of Surface Treated Concrete," Proceedings of Inter. Conf. On Protection of Concrete, Editors, Ravin Dhir, and Jefferey Green, Dundee, Scotland, 1990.

[6] Batchelor, J., and Heliwell, D. J., "Waterproofing of Bridge Decks using Sprayed Liquid Membrane " Proceedings of Inter. Conf. On Protection of Concrete, Editors, Ravin, and Jefferey Green, Dundee, Scotland, 1990, PP. 201-210.

ICOPMAS

www.SID.ir